

- European Education Area and beyond (2021-2030). Official Journal, C 66, 1–21. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32021G0226%2801%29&qid=1617706323424>
4. National Office Erasmus+UA <https://erasmusplus.org.ua/programa-yes-erazmus/pro-programu/>
 5. European Education Area <https://education.ec.europa.eu/>
 6. Digital Education Action Plan (2021-2027) <https://education.ec.europa.eu/focus-topics/digital-education/action-plan>
 7. European Skills Agenda <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1223>
 8. The European Pillar of Social Rights <https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024economy-works-people/jobs-growth-and-investment/european-pillar>
 9. EU Youth Strategy https://youth.europa.eu/strategy_en
 10. EU Sport policies <https://sport.ec.europa.eu/policies>

УДК 338.43

*Будякова О.Ю., к.е.н., доцент кафедри смарт-економіки,
Яновський І.І., магістр кафедри смарт-економіки
Київський національний університет технологій та дизайну*

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ ОСВІТИ В КООРДИНАТАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Еразмус+ – це програма Європейського Союзу для підтримки освіти, навчання, молоді та спорту в Європі. Протягом останніх 30 років ЄС запропонував досвід, який змінив життя понад 10 мільйонам учасників, й продовжує пропонувати можливості для широкого кола людей та організацій протягом наступного семирічного життєвого циклу (2021-2027).

Метою Еразмус+ є підтримка освітнього, професійного та особистого розвитку людей у сфері освіти, навчання, молоді та спорту, сприяння сталому зростанню, якісним робочим місцям та соціальній єдності, стимулювання

інновацій та зміцнення європейської ідентичності та активного громадянства. У період 2021-2027 рр. Еразмус+ продовжуватиме розвивати свій успішний та широкий досвід, зосереджуючись на стратегічних пріоритетах: забезпечення стійкого розвитку, цифровізації та інклюзії в умовах війни та повоєнного відновлення України.

В умовах інтеграції України до європейського та світового простору стабільність у забезпеченні держави продовольчою, економічною і енергетичною безпекою визначає стійкість розвитку вітчизняного суспільства.

Для забезпечення стійкого розвитку, цифровізації та інклюзії в умовах війни та повоєнного відновлення України, а також підвищеного рівня екологічної небезпеки, що виникла як наслідок безперервного антропогенного впливу на довкілля, постає загроза значних економічних збитків як для України, так і для усього світу. Якщо найближчим часом не вживати кардинальних заходів щодо змін в екологізації економіки та не здійснити практичну реалізацію концепції сталого розвитку, то екологічні проблеми сьогодення в майбутньому можуть стати екологічною катастрофою.

В Україні, як і в інших країнах світу, основними причинами складної еколого-економічної ситуації є: відсутність об'єктивних законів розвитку економіки; неефективна охорона довкілля; нераціональне використання і відтворення природно-ресурсного комплексу тощо [1].

Чинниками, що сприяють погіршенню стану еколого-економічної ситуації в країнах є: низький рівень екологічного виховання, відсутність екологічної культури, несформованість у суспільства екологічної свідомості та екологічної грамотності, відсутність у індивідуума еколого-економічної компетентності. У зв'язку з цим вирішення проблем еколого-економічного спрямування потребує науково обґрунтованої теоретико-методологічної основи у сфері екологічної економіки й відповідного формування еколого-економічної системи на всіх рівнях, спрямованої на реалізацію екологізації освіти й економіки у тандемі стійкого розвитку суспільства. Так, здійснити

реалізацію екологізації освіти й економіки та провести поступовий перехід до сталого розвитку можливо виключно з фахівцями із новітнім еколого-економічним мисленням, яке останні спроможні сформувати під впливом екологізації освіти. Саме тому екологізація освіти щодо формування у них належного еколого-економічного, еколого-політичного й еколого-правового світогляду та професійної компетентності відповідно до вимог концепції сталого розвитку, є особливо актуальною.

Екологізація економіки є процесом впровадження і реалізації відповідної еколого-економічної, еколого-політичної та еколого-правової системи, що спроможна забезпечити оптимальну якість довкілля, ефективне використання, охорону і відтворення природних ресурсів, а також екологічну безпеку на всіх рівнях, відповідно до вимог концепції сталого розвитку.

Однією з основних проблем практичної реалізації концепції стійкого розвитку суспільства в Україні є низький рівень екологічного виховання, відсутність екологічної культури, несформованість екологічної свідомості та екологічної грамотності.

Перехід України до напрямку сталого розвитку неможливий без екологізації освіти, екологізації економіки та підготовки фахівців для сталого розвитку. У зв'язку з цим нагальною потребою сьогодення є підготовка фахівців з біоекономіки.

Освітньо-професійна програма «Біоекономіка» – нова бакалаврська програма, заснована на міждисциплінарному підході. Розвиток інноваційної унікальної освітньої програми обумовлено низкою причин. По-перше, біотехнології є одним із ключових напрямів інноваційного розвитку та модернізації багатьох галузей: легкої промисловості, паливно-енергетичного комплексу, фармацевтики, медицини, сільського господарства, харчової промисловості, екології, охорони навколишнього середовища та ін. Також зараз у світі дедалі більшої популярності набуває концепція біоекономіки як економіки сталого розвитку. Біоекономіка є парадигмою та інструментом

досягнення цілей сталого розвитку [2, с. 66]. У післявоєнний період біоекономіка має стати пріоритетом для підтримки економічного відновлення України, оскільки стійка біоекономіка повертає ресурси в реальний сектор, створює робочі місця, сприяє підвищенню рівня екологічності виробництва і споживання та дозволяє оптимально використовувати обмежені ресурси на безвідходній циркулярній основі [3, с. 19].

Література

1. Дубовіч І. А. Екологізація освіти та економіки – шлях до практичної реалізації концепції сталого розвитку в Україні. Вісник РВВ НЛТУ України. 2015. №13. С. 155-159.
2. Олешко А. А., Ольшанська О. В., Будякова О. Ю., Бебко С. В. Розвиток стійкої біоекономіки: досвід Європейського Союзу та можливості для України. Агросвіт. 2022. № 3. С. 64–69. DOI: 10.32702/2306-6792.2022.3.64
3. Олешко А. А., Ольшанська О. В., Будякова О. Ю., Бебко С. В. Напрями розвитку біоекономіки в перспективі післявоєнного відновлення України. Проблеми інноваційно-інвестиційного розвитку. Серія «Економіка та менеджмент». 2022. № 28. С. 18-28. DOI: 10.33813/2224-1213.28.2022.2